

vendigt for at kunne fuldbyrde en beslaglæggelseskendelse.

Det indebærer, at disse kapitler i princippet vil kunne finde anvendelse i forhold til lovovertrædelser, der ikke er strafbare efter dansk ret, hvis der er tale om lovovertrædelser, som er omfattet af positiv-listen i § 6, stk. 1. Da de lovovertrædelser, der er omfattet af listen, imidlertid som udgangspunkt er strafbare i alle medlemsstater, vil dette formentlig ikke have megen praktisk betydning.

Til § 54

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, der i første instans træffer afgørelsen om, hvorvidt en afgørelse om bødestraf eller konfiskation vil kunne fuldbyrdes i Danmark. Indtil videre vil afgørelseskompetencen ligge centralt hos Justitsministeriet.

Prøvelsen begrænser sig til en prøvelse af, om de i denne lov nærmere afgrænsede afslags- eller udsættelsesgrunde foreligger eller ej.

Den anvendte model svarer til den model, der anvendes i udleveringssager. Justitsministerens afgørelseskompetence er således koblet med en særlig let adgang til domstolsprøvelse, jf. lovforslagets § 56.

Justitsministeriet vil i nogle tilfælde være i stand til at træffe afgørelsen alene på grundlag af oplysningerne i attesten. I andre tilfælde vil der være behov for at indhente yderligere oplysninger hos den pågældende politimester. Det vil formentlig i særlig grad gøre sig gældende i forhold til afgørelsen af, om der er behov for at udsætte fuldbyrdelsen af en konfiskationsafgørelse, f.eks. fordi formuegodet allerede er omfattet af en konfiskationssag. Det kan heller ikke udelukkes, at der kan opstå behov for at indhente oplysninger på andre områder.

Til § 55

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den eller de personer, som afgørelsen vedrører, i forbindelse med en afgørelse om fuldbyrdelse skal vejledes om muligheden for at forlange sagen indbragt for domstolene.

Der skal samtidig vejledes om, at prøvelsen ikke kan omfatte de forhold, der ligger til grund for afgørelsen i udstedelsesstaten.

Vejledningen bør ske skriftligt.

Til § 56

Bestemmelsen indebærer, at justitsministerens afgørelse efter § 54 kan forlanges indbragt for domstolene, hvis afgørelsen går ud på fuldbyrdelse.

Sagen indbringes som udgangspunkt for retten der, hvor den pågældende bor. Hvis den pågældende ikke har bopæl i Danmark, indbringes sagen der, hvortil sagen i øvrigt har tilknytning, f.eks. hvor den pågældende har fast ejendom.

Domstolsprøvelsen kan alene omfatte lovligheden af fuldbyrdelsesafgørelsen og ikke de forhold, der ligger til grund for afgørelsen i udstedelsesstaten.

I det foreslåede stk. 2 fastsættes en frist på 14 dage for at begære domstolsprøvelse. Fristen regnes fra den dag, hvor beslutningen er meddelt den pågældende. Justitsministeren kan endvidere, når særlige omstændigheder taler derfor, tillade at afgørelsen indbringes for retten, selv om fristen er udløbet.

Det følger af det foreslåede stk. 3, at indbringelse af justitsministerens afgørelse for retten som udgangspunkt ikke har opsættende virkning. Den ret, som afgørelsen indbringes for, har imidlertid mulighed for at tillægge indbringelsen opsættende virkning, hvis der konkret findes grundlag herfor.

Det forudsættes, at sagen for retten behandles i strafferetsplejens former. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, jf. lovforslagets stk. 4, og retsplejelovens regler i kapitel 85 om kære finder anvendelse.

Det foreslås endvidere i stk. 5, at der i forbindelse med domstolsprøvelsen skal beskikkes en forsvarer for den person, som afgørelsen vedrører, hvis retten efter sagens beskaffenhed eller omstændighederne i øvrigt anser det for ønskeligt. Der tilkommer forsvareren samme beføjelser som i en dansk straffesag. Endvidere gælder om salær og godtgørelse for udlæg samme regler som for beskikkede forsvarere, jf. retsplejelovens § 741.

Til § 57

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at udstedelsesstaten skal underrettes herom, hvis der forlanges domstolsprøvelse. Da underretningen sker med henblik på, at udstedelsesstaten kan fremsætte sine bemærkninger, bør udstedelsesstaten i forbindelse med underretningen informeres om, hvornår sagen kan forventes behandlet ved domstolene.

Når sagen er afsluttet, skal udstedelsesstaten endvidere underrettes om sagens udfald. Hvis sagen i mellemtiden kæres, bør underretning efter omstændighederne også ske.

Til § 58

Den foreslåede bestemmelse angiver, at fuldbyrdelse af en afgørelse om bødestraf eller konfiskation, når der er truffet endelig afgørelse herom, sker efter de almindelige regler om fuldbyrdelse af henholdsvis bø-